

[Pürschel.]

den Lære, at det Finanslovforslag, som skal udarbejdes i Sommer, maa være af en anden Beskaffenhed end de Finanslove, der har foreligget i en Aarrække. Jeg mener hermed, at de militære Bevillinger paa Finanslovforslaget, i højere Grad end Tilfældet har været paa tidligere Finanslove, maa svare til den militære Ordning, der gennemførtes i 1922.

Ministeren svarede ikke direkte paa det Spørgsmaal, jeg stillede; og jeg skal derfor tillade mig at gentage det: Anser Ministeren det for at være en Forudsætning for, at Lovene af 1922 kan siges at være forsvarligt administrerede for Flaadens Vedkommende, at samtlige til Flaadens Linie hørende Skibe er i sødygtig og tjenstdygtig Stand?

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen undrede sig over, at jeg gav den højtærede Forsvarsminister min Tilslutning, da han karakteriserede det ærede Medlems Udtalelser her som falske. Jeg maa sige, at skulde jeg have karakteriseret det ærede Medlems første Tale og hans senere Udtalelser, saa vilde jeg nok have brugt et andet Udtryk. Jeg vilde vist have sagt, at der var for meget Teater i dem. Men det er jo forbudt at bruge Udtrykket Teater heroppe.

Formanden: Det kommer an paa, i hvilken Forbindelse man anvender Ordet.

Fraenkel: Ja, men dette Ord er altsaa forbudt som Karakteristik af Mangel paa Overensstemmelse med Virkeligheden i det, der bliver udtalt heroppe. Men det er ogsaa mig lige meget, om Ordet er forbudt eller ej; for mig kan det gerne være forbudt, saa meget mere som det altsaa er tilladt at bruge Udtryk som falsk og bundfalsk om en Række Lovforslag og om den Tilslutning, visse Partier har givet dem. Jeg holder undertiden af at bruge stærke Udtryk selv, og jeg tager ingen Mennesker det ilde op, at de bruger stærke Udtryk overfor mig. Jeg tror, at saadanne stærke Udtryk bringer større Klarhed og dermed til syvende og sidst mere Forstaaelse mellem de diskuterende end den, der kan fremkomme, naar man staar og sylter alting ind i saadanne vage Udtryk, som meget let slaar over i Insinuationer, der er langt farligere og langt giftigere end det ganske simple Udtryk, selv om det maaske er — lad mig sige det rent ud — noget groft.

Naar jeg gav Tilslutning til den højtærede Forsvarsminister, var det netop, fordi jeg syntes, han ramte det centrale i det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Metode i Øjeblikket. Jeg syntes netop, Ministeren ramte det centrale i det ærede Medlems Paastand om, at det, at vi nu her gav vor Tilslutning til i Finanslovforslaget, skulde være Udtryk for alt, hvad vi ønskede med Hensyn til Danmarks Forsvar, og i det ærede Medlems Paastand om, at det, at vi gav Tilslutning til i Finanslovforslaget paa dette Punkt, skulde betyde, at dette var den Pris, vi gav for vort Forhold til Regeringen, at vi altsaa ved at ofre Landets Forsvar skulde sikre os det Samarbejde med Regeringen, som vi ønskede. Det var alt dette, som efter min Mening rantes lige i Centrum med Udtrykket bundfalsk.

Da det ærede Medlems Udtalelser blev fremsat, forstod jeg jo klart, hvad Meningen med dem var. Meningen var selvfølgelig, som det ogsaa er blevet sagt af andre, en Forberedelse af Vælgermøderne. Og jeg, der fra gammel Tid har et intimt Kendskab til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens dialektiske Talent — jeg har saa meget at takke ham for, og jeg har ogsaa det at takke ham for, at jeg har lært ikke straks at lade mig kyse i et Musehul, fordi en Mand er i Besiddelse af en vis Dialektik under Diskussionen — jeg, der kender det ærede Medlems dialektiske Talent saa udmærket godt, maa sige, at hans Anvendelse deraf her under denne Debat er noget af det mest yderliggaaende, jeg har hørt.

Med disse faa forklarende Bemærkninger haaber jeg at have gjort det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen forstaaeligt, hvorfor jeg gav den højtærede Forsvarsminister min Tilslutning. Det er maaske rigtigst, at jeg tilføjer, at jeg er særdeles utilfreds med det af Ministeren fremsatte Lovforslag om Rigets Forsvar. Dette siger jeg paa egne Vegne, jeg har ingen Ret til her at tale paa Partiets Vegne, og det vil jo til sin Tid vise sig, hvordan vi som Parti staar til Regeringens Lovforslag. Og til den Tid, nemlig naar vi faar Forsvarslovforslaget til Debat her i Tinget, vil det ogsaa vise sig, hvor meget vi ofrer paa Forsvarets Omraade for et Samarbejde med Regeringen. Dette Spørgsmaal kan vi ganske roligt lade ligge til den Tid; der er ikke Skygge af Grund til at trække det frem her i dette Øjeblik, undtagen netop den Grund, at man vil have noget at gaa ud med til Vælgerne, overfor hvem man ellers staar med temmelig tomme Hænder.